Úradný vestník
Európskej únie

SK
Séria C

C/2026/1957

28.4.2026

Stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru

Môj hlas, moja voľba: za bezpečné a dostupné umelé prerušenie tehotenstva

(stanovisko z vlastnej iniciatívy)

(C/2026/1957)

Spravodajca: **José Antonio MORENO DÍAZ**

Poradkyne	Lidia FERNÁNDEZ MONTES (za spravodajcu, skupina II) Rugilė BUTKEVIČIŪTĖ (za skupinu III)
Rozhodnutie plenárneho zhromaždenia	18. 9. 2025
Právny základ	článok 52 ods. 2 rokovacieho poriadku
Príslušná sekcia	sekcia pre zamestnanosť, sociálne veci a občianstvo
Prijaté v sekcii	26. 11. 2025
Prijaté na plenárnom zasadnutí	21. 1. 2026
Plenárne zasadnutie č.	602
Výsledok hlasovania (za/proti/zdržalo sa)	196/12/11

1. Závery a odporúčania

1.1. Európsky hospodársky a sociálny výbor (EHSV) vyzdvihuje a oceňuje úsilie vykonané v rámci európskej iniciatívy občanov, ktorú predložilo hnutie „Môj hlas, moja voľba“ (*My Voice, My Choice*) s cieľom nájsť pragmatický spôsob, ako zaistiť, aby sa ženám v EÚ zaručilo právo na prístup k umelému prerušeniu tehotenstva.

1.2. EHSV v reakcii na túto iniciatívu opakuje, že umelé prerušenie tehotenstva je a musí byť ľudským právom, ktoré je spojené s mnohými ďalšími právami, nielen s právom na zdravie, a že jeho skutočné a účinné uplatňovanie sa musí zaručiť z prierezového hľadiska.

1.3. EHSV žiada Európsku komisiu o predloženie návrhu na finančnú podporu pre členské štáty, aby sa ženám v Európe, ktoré ešte nemajú prístup k bezpečnému a legálnemu umelému prerušeniu tehotenstva, umožnilo bezpečne podstúpiť interrupciu v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi.

1.4. EHSV opätovne potvrdzuje, že odopieranie alebo znemožňovanie zdravotnej starostlivosti pri umelom prerušení tehotenstva predstavuje inštitucionálne rodovo podmienené násilie v zmysle Istanbulského dohovoru a smernice (EÚ) 2024/1385 ([1]). Členské štáty by preto mali zahrnúť prístup k umelému prerušeniu tehotenstva do svojich systémov prevencie rodovo podmieneného násilia a na pomoc obetiam, a najmä do svojich systémov verejného zdravotníctva.

1.5. EHSV zdôrazňuje, že v súlade s článkami 2 a 8 Zmluvy o Európskej únii (ZEÚ) a Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ), ako aj v súlade s článkami 1, 3, 21 a 35 Charty základných práv je prístup k bezpečnému a legálnemu umelému prerušeniu tehotenstva súčasťou povinnosti EÚ brániť dôstojnosť, integritu a rovnosť žien.

([1]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2024/1385 zo 14. mája 2024 o boji proti násiliu na ženách a domácemu násiliu (Ú. v. EÚ L, 2024/1385, 24.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj).

1.6. Rozhodnutie o prerušení tehotenstva by malo prináležať výlučne príslušnej žene, ktorá by mala o tom rozhodnúť nezávisle a bez nátlaku, dezinformácií a stigmatizácie.

1.7. EHSV zdôrazňuje, že prístup k bezpečnému a legálnemu umelému prerušeniu tehotenstva musia sprevádzať opatrenia a programy, ktoré zaručia informované slobodné rozhodnutie a komplexnú sexuálnu výchovu pre všetkých obyvateľov. Každá žena a každé dievča má právo rozhodovať o svojom tele a reprodukčnom živote samostatne a na základe overených informácií a takéto rozhodnutie nesmie byť ovplyvnené nátlakom, dezinformáciami alebo stigmatizáciou.

1.8. Komplexná sexuálna výchova, ako sa stanovuje v článku 14 Istanbulského dohovoru, v stratégii EÚ v oblasti práv dieťaťa a v medzinárodných technických usmerneniach UNESCO týkajúcich sa komplexnej sexuálnej výchovy, je nevyhnutná na predchádzanie neželaným tehotenstvám, podporu rodovej rovnosti a ochranu pred sexuálnym násilím.

1.9. EHSV vyzýva členské štáty, aby do školských osnov a príslušných programov EÚ zahrnuli komplexnú sexuálnu výchovu, ktorá bude striktne vedecky podložená a primeraná veku a odlišným schopnostiam, zaviedli monitorovanie a hodnotenie takýchto programov a zabezpečili, že zdravotnícki pracovníci budú schopní rešpektovať informovaný súhlas a samostatné rozhodnutia pacientok.

1.10. EHSV sa domnieva, že bude potrebné, aby Európska komisia objasnila, ako sa na financovanie uplatňovania tohto práva využijú fondy EÚ a aké mechanizmy finančnej podpory sa sprístupnia pre organizácie občianskej spoločnosti pomáhajúce ženám, ktoré zvažujú umelé prerušenie tehotenstva.

1.11. Keďže chýbajú údaje, ktoré by uľahčili vhodné zavádzanie účinných politík, EHSV odporúča, aby Európsky inštitút pre rodovú rovnosť (EIGE) a Eurostat zozbierali diferencované údaje o sexuálnych a reprodukčných právach.

1.12. EHSV sa domnieva, že vzhľadom na útoky krajne pravicových a fundamentalistických skupín je nevyhnutné posilniť tieto práva žien.

2. **Všeobecné pripomienky**

2.1. Kampaň „Môj hlas, moja voľba“ poskytuje občanom a občiankam EÚ príležitosť zaistiť slobodnejší, bezpečnejší a lepší život ženám bez ohľadu na to, kde v Únii žijú a v akej situácii sa nachádzajú.

2.2. V tejto súvislosti sa v kampani zdôrazňuje, že vzhľadom na nedostatočný prístup k právu na umelé prerušenie tehotenstva v mnohých krajinách Európy hrozí ženám nielen fyzická ujma, ale vzniká aj neprimeraný ekonomický a duševný tlak na ženy a rodiny, najmä na tie, ktoré žijú v neistých sociálnych, ekonomických, pracovných alebo kultúrnych podmienkach a ktoré si to môžu dovoliť najmenej.

2.3. EHSV preto žiada Európsku komisiu o predloženie návrhu na finančnú podporu pre členské štáty, aby sa ženám v Európe, ktoré ešte nemajú prístup k bezpečnému a legálnemu umelému prerušeniu tehotenstva, umožnilo bezpečne podstúpiť interrupciu v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi.

2.4. Mohlo by to mať podobu dobrovoľného participačného mechanizmu pre členské štáty: tie, ktoré sa rozhodnú na ňom podieľať, dostanú od EÚ finančnú podporu na kompenzáciu tohto solidárneho úsilia. Európska iniciatíva občanov s rovnakým názvom spadá do rámca podporných právomocí EÚ.

2.5. Iniciatívu podpísalo 1 124 513 osôb z Belgicka, Bulharska, Cypru, Česka, Dánska, Estónska, Fínska, Francúzska, Grécka, Holandska, Chorvátska, Írska, Lotyšska, Litvy, Luxemburska, Malty, Maďarska, Nemecka, Rakúska, Rumunska, Slovenska, Slovinska, Španielska, Švédska, Poľska, Portugalska a Talianska. EHSV v tejto súvislosti vyzdvihuje úsilie, ktoré bolo treba vynaložiť na zozbieranie týchto podpisov.

2.6. Iniciatíva bola zaregistrovaná 10. apríla 2024 a jej platnosť bola potvrdená 1. septembra 2025, čo jasne dokazuje, že táto otázka spadá do právomoci EÚ, mimo právomocí členských štátov.

2.7. EHSV plne podporuje a presadzuje túto iniciatívu, ktorá predstavuje ďalší krok k zaručeniu bezpečného, legálneho a dostupného umelého prerušenia tehotenstva pre ženy v EÚ.

3. **Konkrétne pripomienky**

3.1. Prístup k bezpečnému a legálnemu umelému prerušeniu tehotenstva musí byť ľudským právom. Je to otázka ľudských práv a zaručiť tento prístup je najlepší spôsob, ako chrániť telesnú autonómiu žien a znížiť úmrtnosť matiek.

3.2. Rozhodnutie o prerušení tehotenstva by malo prináležať výlučne príslušnej žene, ktorá by mala o tom rozhodnúť nezávisle a bez nátlaku, dezinformácií a stigmatizácie.

3.3. Štáty majú povinnosť rešpektovať, chrániť a uplatňovať ľudské práva vrátane práv týkajúcich sa zdravia a práva na telesnú, sexuálnu a reprodukčnú autonómiu. Ak sú služby bezpečného a legálneho umelého prerušenia tehotenstva neodôvodnene obmedzené alebo nie sú plne dostupné, neobmedzuje sa tým len prístup k umelému prerušeniu tehotenstva, ale aj samotné právo naň, čo môže ohroziť rôzne ďalšie ľudské práva chránené na medzinárodnej úrovni, vrátane práva na nediskrimináciu a rovnosť; práva na život, zdravie a informácie; práva nemusieť znášať kruté, neľudské alebo ponižujúce zaobchádzanie; práva na súkromie a na telesnú autonómiu a integritu; práva rozhodnúť o počte svojich detí a časových intervaloch medzi ich narodením; práva na slobodu; práva využívať výhody vedeckého pokroku a práva na slobodu náboženského vyznania a viery.

3.4. Tieto práva sú stanovené vo Všeobecnej deklarácii ľudských práv a chránené mnohými medzinárodnými zmluvami, ako je Medzinárodný pakt o hospodárskych, sociálnych a kultúrnych právach (ICESCR), Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach (ICCPR), Dohovor proti mučeniu (CAT), Dohovor o odstránení všetkých foriem diskriminácie žien (CEDAW), Dohovor Rady Európy o predchádzaní násiliu na ženách a domácemu násiliu a o boji proti nemu (Istanbulský dohovor) a Dohovor o právach dieťaťa (CRC), ako aj v regionálnych zmluvách v Afrike, Amerike a Európe.

3.5. V článku 12 ods. 1 Dohovoru o odstránení všetkých foriem diskriminácie žien sa uvádza: „Štáty, zmluvné strany, prijmú všetky príslušné opatrenia na odstránenie diskriminácie žien v oblasti starostlivosti o zdravie, s cieľom zabezpečiť na základe rovnoprávnosti mužov a žien, prístup k zdravotníckym službám, včítane tých, ktoré sa vzťahujú na plánovanie rodiny.“ Výbor CEDAW konkrétnejšie vo svojom všeobecnom odporúčaní č. 35 výslovne vyhlasuje, že kriminalizácia umelého prerušenia tehotenstva je porušením sexuálneho a reprodukčného zdravia a práv žien a formou rodovo motivovaného násilia, a vyzýva štáty, aby zrušili všetky právne predpisy, ktoré kriminalizujú umelé prerušenie tehotenstva;

3.6. V súlade s článkami 2 a 8 ZEÚ a ZFEÚ, ako aj v súlade s článkami 1, 3, 21 a 35 Charty základných práv je prístup k bezpečnému a legálnemu umelému prerušeniu tehotenstva súčasťou povinnosti EÚ brániť dôstojnosť, integritu a rovnosť žien.

3.7. Dohovor o právach osôb so zdravotným postihnutím zaväzuje zmluvné štáty, aby osobám so zdravotným postihnutím poskytovali rovnaký rozsah, kvalitu a štandard bezplatnej alebo cenovo dostupnej zdravotnej starostlivosti a programov, aké sa poskytujú ostatným osobám, a to aj v oblasti zdravotníckych programov zameraných na sexuálne a reprodukčné zdravie a programov v oblasti verejného zdravia určených pre celú populáciu.

3.8. Výbor OSN pre ľudské práva okrem toho výslovne uznal, že rozhodnutie ženy dobrovoľne prerušiť svoje tehotenstvo je súčasťou práva na súkromie a že nerešpektovanie rozhodnutia ženy podstúpiť legálne umelé prerušenie tehotenstva predstavuje porušenie práva na súkromie, a to aj v prípadoch, keď do takéhoto rozhodnutia zasahuje justícia ([2]).

3.9. V Cieľoch OSN v oblasti udržateľného rozvoja sú sexuálne a reprodukčné zdravie a práva zahrnuté medzi špecifické ciele, konkrétne ide o cieľ 3.7 (zaručiť univerzálny prístup k službám zdravotnej starostlivosti v oblasti sexuálneho a reprodukčného zdravia, a to aj pokiaľ ide o plánované rodičovstvo, poskytovanie informácií a vzdelávanie, ako aj integráciu reprodukčného zdravia do národných stratégií a programov) a cieľ 5.6 (ktorý poukazuje na potrebu zabezpečiť všeobecný prístup k sexuálnemu a reprodukčnému zdraviu a reprodukčným právam, ako sa dohodlo v súlade s akčným programom Medzinárodnej konferencie o populácii a rozvoji, Pekinskou akčnou platformou a výslednými dokumentmi z konferencií venovaných ich preskúmaniu).

([2]) https://www.ohchr.org/sites/default/files/Documents/Issues/Women/WRGS/SexualHealth/INFO_Abortion_WEB.pdf.

3.10. Aj EHSV vo svojom stanovisku na tému *Násilie páchané na ženách ako otázka ľudských práv: súčasný stav opatrení v EÚ* ([3]) so znepokojením konštatuje, že súčasné obmedzenia slobodného a bezpečného dobrovoľného prerušenia tehotenstva, ako aj obťažovanie žien, najmä v blízkosti kliník, sa nepovažujú za osobitné formy násilia páchaného na ženách. Odporúča, aby sa prijali právne predpisy o bezpečných zónach v okolí kliník, čo pomôže predísť obťažovaniu a zastrašovaniu.

3.11. Sexuálne a reprodukčné práva žien im musia zaručovať právo slobodne sa rozhodnúť dobrovoľne prerušiť tehotenstvo a právo na umelé prerušenie tehotenstva, ako aj reálny prístup k interrupcii. Vzhľadom na systematické útoky fundamentalistických a extrémne pravicových skupín považuje EHSV za nevyhnutné, aby členské štáty prijali právne opatrenia, ktoré by zaručili nielen toto právo, ale aj jeho slobodné uplatňovanie.

3.12. EHSV konštatuje, že aj tam, kde je umelé prerušenie tehotenstva legálne, je i naďalej prístup k nemu v praxi obmedzený vzhľadom na regionálne a sociálne rozdiely. Vo viacerých chudobnejších alebo kultúrne konzervatívnych vidieckych oblastiach sa k nedostatočnej zdravotníckej infraštruktúre pridávajú aj stigmatizácia, morálny tlak a zakorenené patriarchálne normy, ktoré sú v niektorých miestnych kontextoch ešte stále dôsledkom tradičných patriarchálnych kódexov cti alebo silného tlaku komunity. Tieto podmienky podporujú strach, mlčanie a dokonca aj tajné pôrody s vážnymi dôsledkami pre fyzické a duševné zdravie. EHSV zdôrazňuje, že na zabezpečenie účinného prístupu sú potrebné nielen právne a inštitucionálne záruky, ale aj vzdelávacie a sociálne opatrenia na boj proti stigmatizácii a na ochranu samostatnosti žien.

3.13. EHSV opätovne potvrdzuje, že odopieranie alebo znemožňovanie zdravotnej starostlivosti pri umelom prerušení tehotenstva predstavuje inštitucionálne rodovo podmienené násilie v zmysle Istanbulského dohovoru a smernice (EÚ) 2024/1385. Členské štáty by preto mali zahrnúť prístup k umelému prerušeniu tehotenstva do svojich systémov prevencie rodovo podmieneného násilia a na pomoc obetiam, a najmä do svojich systémov verejného zdravotníctva.

3.14. Francúzsko zakotvilo 4. marca 2024 slobodu podstúpiť umelé prerušenie tehotenstva vo svojej ústave a stalo sa tak prvou krajinou na svete, ktorá právo na umelé prerušenie tehotenstva povýšila na ústavné právo s cieľom zaistiť ochranu vzhľadom na to, že v EÚ a na celom svete je právo na umelé prerušenie tehotenstva opäť obmedzované. Už v januári 2022 Emmanuel Macron, vtedajší predseda Rady Európskej únie, navrhol Európskemu parlamentu, aby sa právo na umelé prerušenie tehotenstva zahrnulo do Charty základných práv EÚ.

3.15. Z výskumu vyplýva, že na oslabovaní sexuálnych a reprodukčných práv v Európe sa podieľa spletitá sieť 275 aktérov, ktorá v rokoch 2019 až 2023 disponovala finančnými prostriedkami vo výške 1,18 miliardy USD ([4]). EHSV zdôrazňuje, že na ochranu týchto práv je potrebná koordinovaná a proaktívna európska reakcia.

3.16. EHSV, podobne ako ďalšie medzinárodné organizácie, vzhľadom na všetky tieto skutočnosti zastáva názor, že prístup k sexuálnemu a reprodukčnému zdraviu a právam (vrátane služieb zaručujúcich reálny prístup k bezpečnému a legálnemu umelému prerušeniu tehotenstva) predstavuje základné právo a že zdravie a sexuálne a reprodukčné práva sú nevyhnutné na ochranu ľudskej dôstojnosti, keďže sú späté s bojom proti sexuálnemu a rodovo podmienenému násiliu a so zaručením rodovej rovnosti a ďalších ľudských práv, ako je právo osôb na život, zdravie, súkromie, osobnú bezpečnosť, nediskrimináciu, rovnosť pred zákonom a ochranu pred mučením a iným krutým, neľudským alebo ponižujúcim zaobchádzaním alebo trestaním.

3.17. EHSV pripomína, že EÚ sa zaviazala zabezpečiť, aby všetky ženy a dievčatá mali zaručenú úplnú telesnú autonómiu a úplnú a samostatnú kontrolu nad otázkami súvisiacimi s ich sexualitou a sexuálnymi a reprodukčnými právami a mohli sa v tejto súvislosti slobodne rozhodnúť bez diskriminácie, nátlaku alebo násilia ([5]).

3.18. Komplexná sexuálna výchova, ako sa stanovuje v článku 14 Istanbulského dohovoru, v stratégii EÚ v oblasti práv dieťaťa a v medzinárodných technických usmerneniach UNESCO týkajúcich sa komplexnej sexuálnej výchovy, je nevyhnutná na predchádzanie neželaným tehotenstvám, podporu rodovej rovnosti a ochranu pred sexuálnym násilím.

([3]) Stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru – Násilie páchané na ženách ako otázka ľudských práv: súčasný stav opatrení v EÚ (stanovisko z vlastnej iniciatívy) (Ú. v. EÚ C, C/2025/2005, 30.4.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/2005/oj).

([4]) Európske parlamentné fórum pre sexuálne a reprodukčné práva: *The Next Wave: How Religious Extremism Is Regaining Power*.

([5]) https://www.igualdad.gob.es/wp-content/uploads/SRHR-MINISTERIAL-DECLARATION-SIGNED-2.pdf.

3.19. EHSV vyzýva členské štáty, aby do školských osnov a príslušných programov EÚ zahrnuli komplexnú sexuálnu výchovu, ktorá bude primeraná veku, prispôsobená odlišným skupinám a striktne vedecky podložená, zaviedli monitorovanie a hodnotenie takýchto programov a zabezpečili, že zdravotnícki pracovníci budú schopní rešpektovať informovaný súhlas a samostatné rozhodnutia žien.

3.20. EHSV pripomína, že obzvlášť zraniteľné, pokiaľ ide o prístup k právam na umelé prerušenie tehotenstva, sú napríklad etnické a náboženské menšiny, ženy, ktoré migrujú, pochádzajú zo znevýhodneného sociálno-ekonomického prostredia alebo žijú vo vidieckych oblastiach, ako aj ženy so zdravotným postihnutím či lesbické a bisexuálne ženy. Zdôrazňuje, že je nevyhnutné zaujať v tejto súvislosti prierezový prístup.

3.21. EHSV sa domnieva, že legislatívne zmeny musí sprevádzať udržateľná finančná podpora, aby sa právo na prístup k zdravotnej starostlivosti pri umelom prerušení tehotenstva stalo skutočnosťou.

3.22. EHSV sa nazdáva, že právo na umelé prerušenie tehotenstva a jeho financovanie by sa malo zahrnúť do Charty základných práv EÚ, čo zdôraznil aj Európsky parlament vo svojom uznesení z 11. apríla 2024 (prijatom 336 hlasmi za, pričom 163 poslancov a poslankýň hlasovalo proti, 39 sa zdržalo hlasovania) ([6]).

3.23. EHSV žiada Európsku komisiu, aby reagovala na túto iniciatívu a zabezpečila prístup k právu na umelé prerušenie tehotenstva, ako aj skutočnú dostupnosť tejto možnosti, na čo by mala okamžite stanoviť časový rámec.

3.24. EHSV sa domnieva, že bude potrebné, aby Európska komisia objasnila, ako sa na financovanie uplatňovania tohto práva využijú fondy EÚ a aké mechanizmy finančnej podpory sa sprístupnia pre organizácie občianskej spoločnosti pomáhajúce ženám, ktoré chcú podstúpiť umelé prerušenie tehotenstva.

3.25. EHSV vzhľadom na súčasný nedostatok údajov odporúča, aby EIGE a Eurostat zozbierali diferencované údaje o sexuálnych a reprodukčných právach.

3.26. EHSV zároveň vyzýva EÚ, aby aktívne bojovala proti dezinformáciám o umelom prerušení tehotenstva, ktoré šíri extrémna pravica a ktoré bránia ženám samostatne sa v tejto súvislosti rozhodovať a uplatňovať si svoje právo na zdravie a sexuálne a reprodukčné práva.

3.27. EHSV odsudzuje zhoršenie situácie v oblasti práv žien a všetky spiatočnícke pokusy obmedziť alebo odstrániť existujúcu ochranu v oblasti zdravia, sexuálnych a reprodukčných práv a rovnosti medzi ženami a mužmi.

3.28. EHSV uznáva, že občianska spoločnosť a najmä feministické organizácie a organizácie pre práva žien zohrávajú zásadnú úlohu pri ochrane práva na umelé prerušenie tehotenstva (hlavne v krajinách, kde je zakázané alebo je k nemu obmedzený prístup) a v úsilí zaručiť k nemu prístup ovplyvňovaním reformy právnych predpisov, poskytovania služieb a verejného vzdelávania. EHSV požaduje, aby sa vyčlenilo osobitné financovanie na podporu týchto organizácií, najmä v členských štátoch, v ktorých sa občiansky priestor zmenšuje a právo na umelé prerušenie tehotenstva je ohrozené.

3.29. Okrem toho EHSV naliehavo žiada členské štáty a inštitúcie EÚ, aby zabezpečili právnu, fyzickú a online ochranu pred stigmatizáciou, obťažovaním a zastrašovaním aktivistov, zdravotníckych pracovníkov a žien, ktoré sa rozhodnú pre interrupciu.

3.30. EHSV je veľmi znepokojený globálnym zhoršením situácie v súvislosti s medzinárodnou podporou plánovaného rodičovstva a sexuálnych a reprodukčných práv. Agentúra Spojených štátov amerických pre medzinárodný rozvoj (USAID), ktorá patrila historicky celosvetovo medzi najväčších poskytovateľov finančnej podpory na služby v oblasti plánovaného rodičovstva a reprodukčného zdravia a podporila milióny žien a dievčat na celom svete, zrušila takmer všetky dotácie na plánované rodičovstvo a opäť nastolila globálne umlčiavacie pravidlo (global gag rule). EHSV naliehavo žiada EÚ, aby zintenzívnila svoje vedúce úsilie vo svete v oblasti ochrany sexuálnych a reprodukčných práv a zaručila prístup k životne dôležitej zdravotnej starostlivosti.

([6]) https://www.europarl.europa.eu/news/sk/press-room/20240408IPR20314/zeny-musia-mat-plnu-kontrolu-nad-svojimi-sexualnymi-a-reprodukcnymi-pravami.

3.31. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti EHSV vyzdvihuje a oceňuje úsilie vykonané v rámci európskej iniciatívy občanov, ktorú predložilo hnutie „Môj hlas, moja voľba“ s cieľom nájsť pragmatický spôsob, ako zaistiť, aby sa ženám v EÚ zaručilo právo na prístup k umelému prerušeniu tehotenstva. Opakuje, že umelé prerušenie tehotenstva je základným právom, ktoré je spojené s mnohými ďalšími právami, nielen s právom na zdravie, a že jeho skutočné a účinné uplatňovanie sa musí zaručiť z prierezového hľadiska.

V Bruseli 21. januára 2026

Predseda
Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru
Séamus BOLAND